

**O MARCO JURÍDICO E ECONÓMICO.
COMENTARIOS AO TEXTO
ARTICULADO**

XII. O MARCO XURÍDICO E ECONÓMICO. COMENTARIOS AO TEXTO ARTICULADO

XII.1. LEI DE ORZAMENTOS XERAIS DA COMUNIDADE AUTÓNOMA DE GALICIA PARA O ANO 2019

I

Os orzamentos xerais da Comunidade Autónoma de Galicia para o ano 2019 son o principal instrumento do Goberno galego para o desenvolvemento da súa política económica. Están elaborados nun contexto económico e financeiro que vén marcado por unha revisión no crecemento da maioría das economías occidentais. As previsións máis recentes dos principais organismos internacionais, Fondo Monetario Internacional (FMI), Organización para a Cooperación e o Desenvolvemento Económico (OCDE) e Comisión Europea, sinalan que a expansión económica mundial continúa, cun crecemento sostido nos próximos anos, aínda que os riscos á baixa intensificáronse nos últimos meses.

Estas proxeccións informan que a expansión económica na zona euro continuará no período 2018-2019, pero moderará o seu crecemento. Os factores que favorecen este incremento: política monetaria acomodaticia, baixos tipos de interese, favorables condicións de financiamento e menores necesidades de desapalancamento continuarán contribuíndo ao dinamismo na demanda interna; con todo, as exportacións da zona euro veranse afectadas pola evolución do comercio mundial, condicionado polo efecto das políticas proteccionistas.

As previsións para 2019 da Comisión Europea mostran un menor crecemento que no ano 2018 nas principais economías da área euro. Segundo estas previsións, a economía española, aínda que moderará o seu crecemento en 2019, seguirá sendo a economía que máis creza. No principal país da UE que queda fóra da zona euro, o Reino Unido, as perspectivas para os dous próximos anos indican que continuará a desaceleración no crecemento que, sen dúbida, está acentuada pola súa saída da Unión Europea.

A economía española continúa coa fase expansiva iniciada no ano 2014. Con todo, os datos máis recentes sinalan unha moderación no crecemento do PIB. Nos dous primeiros trimestres de 2018, o PIB rexistrou un incremento inferior ao do último trimestre do ano anterior. O crecemento previsto para o ano 2019 será inferior ao do 2018 segundo os principais organismos que elaboran previsións, tendencia que se confirma na achega da demanda nacional, con menor crecemento do consumo privado, o gasto en consumo final das administracións públicas e a formación bruta de capital.

Como aspectos favorables para o 2019, o conxunto dos organismos que elaboran as previsións destacan a achega positiva do sector exterior, fundamentada nun maior crecemento das exportacións respecto ao 2018, e o bo comportamento da creación de emprego a tempo equivalente que, para a maioría deles, determinará unha redución significativa da taxa de paro.

Os datos máis recentes de crecemento económico para Galicia mostran unha prolongación da fase expansiva da economía galega. Nos últimos anos, Galicia mantivo un crecemento sostido, con taxas interanuais en torno ao 3%, á vez que equilibrado, debido a que está asentado sobre achegas positivas tanto da demanda interna como da externa desde mediados do ano 2014.

O escenario macroeconómico que contempla estes orzamentos, conta, conforme ao sinalado na normativa en vigor, co aval da Autoridade Independente de Responsabilidade Fiscal (AIReF). A AIReF avala como prudentes as previsións macroeconómicas para 2019 de Galicia, ao situarse na parte central dos intervalos de previsión.

Para o ano 2019, estas previsións, desde a óptica da demanda interna, fundaméntanse nun sólido crecemento do consumo público e privado. Pola súa banda, a achega da demanda externa será positiva, tanto as exportacións como as importación manterán un forte dinamismo. Por último, a taxa de paro situarase no 12,7% en 2019, manténdose por baixo da previsión para España segundo os principais organismos públicos.

É evidente que nos tres últimos anos Galicia experimentou un notable cambio no modelo de crecemento, de modo que rompeu a tendencia resultante da crise financeira de 2008. A produción de bens e servizos creceu a bo ritmo dando cabida a unha aceleración da senda de converxencia en renda por habitante coa Unión Europea. En consecuencia, consolidouse unha base menos dependente dos sectores particularmente sensibles ao cambio do ciclo. Isto permite afrontar o futuro inmediato nunha posición lixeiramente máis favorable que o noso contorno e manter un diferencial razoable na senda de crecemento.

No marco deste comportamento, hai que destacar que o orzamento da Comunidade Autónoma de Galicia contará en 2019 con 1.400 millóns de euros máis que o do ano 2015, o que permitirá consolidar a recuperación económica, desenvolver novas políticas de impulso, fortalecer a reactivación do emprego e alcanzar o obxectivo prioritario da acción de goberno: que a recuperación completa chegue a todos os fogares galegos.

O control da débeda pública é unha das bases do modelo de crecemento san nas que se asenta a acción de goberno e é o froito da progresiva redución do déficit que vén realizando nestes últimos anos, de maneira que o ratio de endebedamento está totalmente estabilizada en Galicia desde o ano 2014. Os últimos datos publicados polo Banco de España mostran que a nosa comunidade sitúase como a quinta con menor endebedamento de España e que é a terceira con menor débeda por habitante no segundo trimestre de 2018.

No Consello de Política Fiscal e Financeira do pasado 19 de xullo, o Ministerio de Facenda propuxo modificar a senda prevista no plan orzamentario actualizado en 2018 e aprobado pola

Comisión Europea, adoptando unha proposta procíclica, que apostaba por aumentar cinco décimas o obxectivo de estabilidade das cales tres corresponderían ás comunidades autónomas. Esta proposta non foi validada polas Cortes Españolas. Como consecuencia deste rexeitamento, presentáronse de novo os mesmos obxectivos de estabilidade nun novo pleno do CPFF o pasado 22 de agosto, e ,neste momento, aínda está pendente de aprobación polas Cortes.

En ambas as sesións plenarias do CPFF, a representación do Goberno de Galicia mostrou a súa oposición para ampliar o recurso ao endebedamento por encima do xa previsto (0,1% do PIB), por considerar que vai en contra das recomendacións da Comisión e do Consello europeos, que pon en risco a sustentabilidade das finanzas públicas nun contexto de crecemento económico e, tamén, por estimar que o idóneo financiamento dos servizos públicos básicos competencia das comunidades autónomas demanda máis recursos non financeiros ante as limitacións do actual sistema de financiamento autonómico, pero non máis endebedamento. Tendo en conta do anterior, e ante o bloqueo da situación, o Goberno galego vai empregar a senda de estabilidade actualmente vixente, é dicir -0.1% para 2019 e con este obxectivo elaboráronse os orzamentos da Comunidade Autónoma para este ano.

En relación co resto dos recursos financeiros dispoñibles, resulta evidente a extraordinaria importancia que teñen os provenientes do sistema de financiamento. Sen prexuízo da urxente necesidade de abordar, con transparencia, consenso multilateral e máximo rigor, a revisión dun sistema caracterizado polo feito de que, a maior unanimidade que concierne, é a crítica á súa incapacidade para alcanzar os principios de suficiencia e equidade que deben conformalo, hai varias cuestións que é necesario matizar en relación con estes recursos:

O marco orzamentario enfróntase cun elemento de complexidade, debido a que ao carecer de proxecto de orzamentos xerais do Estado para o ano 2019, as comunidades autónomas non dispoñen dos datos que van conformar definitivamente os seus estados de ingresos para o citado exercicio. Con todo, os datos económicos que figuran na información provisional comunicada polo Ministerio de Facenda a finais do mes de xullo son os que se consideraron para a realización das estimacións correspondentes aos recursos que forman parte do sistema de financiamento nos estados de ingresos do 2019 e, por tanto, nin son exclusivos da comunidade autónoma nin se elaboraron á marxe do Estado, senón que, neste momento, son consistentes e están referenciados ás estimacións que actualmente manexa o Goberno do Estado.

A comunicación dos ingresos do sistema de financiamento incorpora a integración no tramo estatal, con efectos desde o 1 de xaneiro de 2019, do antigo tramo autonómico do imposto sobre hidrocarburos , que a diferenza doutras comunidades xa estaba establecido en Galicia. Desta maneira, aínda que en principio puidese parecer un aumento dos recursos do sistema de financiamento, para Galicia só trátase dun simple cambio de adscrición do mesmo ingreso.

No momento de realizar a comunicación provisional dos recursos integrados no sistema, o Ministerio de Facenda sinalaba para Galicia un aumento total dos mesmos do 2,4%. Pero se deducimos os ingresos que xa constituían o céntimo sanitario autonómico e que agora pasan

ao rendemento de hidrocarburos do sistema de financiamento, o aumento é tan só do 1,48%. Finalmente, se consideramos que a liquidación efectivamente satisfeita no 2018 foi inferior á inicialmente comunicada a esta comunidade e orzada por ela en 87,5 millóns de euros, a diferenza entre os recursos do sistema comunicados para 2019 e os orzados no 2018 apenas chega ao 0,8%.

A consolidación da mellora das variables macroeconómicas non se reflicte nun aumento dos recursos que achega á comunidade galega o sistema de financiamento autonómico. Aínda que os ingresos a conta homoxeneizados evolucionan ao 4,7%, ritmo lixeiramente superior ao PIB nominal previsto e que supoñen 331,5 millóns de euros adicionais, a liquidación para incluír no 2019 (correspondente aos rendementos do sistema de financiamento no 2017), experimenta unha diminución de 222,1 millóns de euros sobre a ingresada no 2018. Esta diminución obedece a que non se realizou a neutralización dos efectos que se producen no sistema polos cambios normativos adoptados pola AGE en relación coa xestión do IVE, en cuxa virtude se orixinou un desprazamento dos ingresos por este imposto, de maneira que en 2017 só contabilizáronse 11 meses de recadación. Este impacto na recadación do IVE tamén se traslada con signo negativo ás transferencias derivadas do Fondo de Garantía de Servizos Públicos Fundamentais, do Fondo de Suficiencia Global, do Fondo de Cooperación que recibe esta comunidade, debido a que devanditos recursos evolucionan ao ITE 2007/2017 e neste índice tampouco se neutralizan os efectos que derivan do desprazamento na recadación do IVE que corresponde ao Estado como consecuencia dos mencionados cambios normativos.

Desde o Goberno galego trasladouse ao Ministerio de Facenda a solicitude de compensar os efectos derivados dos cambios sinalados na xestión do IVE e, en o pasado mes de agosto, o ministerio comprometeuse a compensar o efecto da medida cuantificada pola Xunta en 198 millóns de euros. Este compromiso recolleuse singularmente no orzamento, mediante unha previsión específica no capítulo 4 de ingresos, como transferencia non finalista da AGE.

Finalmente, en relación co principal e máis visible dos recursos integrados no sistema, se aposta polo avance no desenvolvemento dunha política fiscal que favoreza aquelas actividades que inciden no desenvolvemento económico dos habitantes de Galicia, así como as que atenden á preservar a efectividade de actuacións de apoio inmediato. Neste sentido, os orzamentos de 2019 recollen respecto ao IRPF, varias modificacións das deducións na cota íntegra autonómica co obxectivo de fomentar o investimento, a creación de emprego e impulsar os investimentos en I+D+i na dedución por investimento na adquisición de accións ou participacións sociais en entidades novas ou de recente creación. Tamén se amplía o tipo de dedución aplicable ás cantidades investidas, o seu límite así como os requisitos da mesma, e amplíase o ámbito subxectivo da dedución por doazóns con finalidade en investigación e desenvolvemento científica e innovación tecnolóxica para introducir as doazóns a Pemes innovadoras e a iniciativas de emprego de base tecnolóxica. Por outra banda, recóllense dúas novas deducións para facer efectivas as medidas aprobadas polo Decreto 55/2018, do 31 de maio, de medidas urxentes para a reparación de danos causados pola explosión de material pirotécnico producida en Tui o 23 de maio de 2018.

Respecto dos recursos propios non financeiros da comunidade autónoma: tributos cedidos tradicionais, propios, prezos e ingresos patrimoniais, manteñen o seu peso no 2019. A súa evolución estable depende en gran medida da evolución dos tributos cedidos, na que cumpre sinalar que continúa a recuperación do mercado da vivenda, especialmente no ámbito da vivenda usada, que, despois de estabilizarse a finais de 2014, inicia unha fase de crecemento moderado pero continuo. Este aumento da demanda de vivenda, facilitado por unha mellora das condicións crediticias e da renda dispoñible das familias, modificou en sentido positivo a senda de evolución do prezo dos inmobles, o que está a incidir na cuantificación das valoracións dos activos inmobiliarios, alargando as bases impositivas tanto do ITP-AXD como do Imposto de Sucesións e Doazóns..

A evolución descrita nestes tributos cedidos, permite dar cabida a todas as bonificacións fiscais previstas para o 2019. Particularmente, polo que se refire ao imposto sobre transmisións patrimoniais onerosas e actos xurídicos documentados, co obxectivo de seguir favorecendo o dereito constitucional de acceso á vivenda, redúcese o tipo impositivo aplicable na modalidade de transmisións patrimoniais onerosas para determinados colectivos, como son as persoas con discapacidade, as familias numerosas ou os menores de trinta e seis anos. No que atinxe ao imposto de sucesións duplicase a redución por parentesco no caso de que resulten herdeiros os irmáns pasando de 8.000 a 16.000 euros coa finalidade de aliviar a súa carga tributaria na liña iniciada no ano 2016 cos descendentes directos.

Estes orçamentos pretenden manter a alta calidade do noso sistema sanitario e impulsar as reformas que sexan necesarias nas súas infraestruturas e equipamentos para continuar non só garantíndoa senón mellorándoa. A política educativa continuará asentándose sobre a consecución da calidade, a liberdade, a igualdade de oportunidades e o diálogo. Finalmente, as políticas sociais cos máis desfavorecidos e a atención ás persoas dependentes constitúen un compromiso irrenunciable e representan un importante esforzo neste orçamento.

Estes orçamentos enmárcanse no ámbito do plan estratéxico de Galicia 2015-2020 e oriéntanse, por tanto, á consecución dun modelo de crecemento económico baseado na innovación e no capital humano, que favoreza unha Galicia moderna e cohesionada social e territorialmente, que permita diminuír o desemprego, aumentar a produtividade e o benestar dos galegos colaborando a retomar a senda do crecemento demográfico.

Hai que reiterar que Galicia anticipouse ao resto de autonomías no establecemento dun marco de disciplina fiscal que permitise alcanzar o obxectivo de estabilidade, e en 2011 aprobou a Lei 2/2011, do 16 de xuño, de disciplina e sustentabilidade orzamentaria, en virtude da cal se consolidou legalmente a fixación “a priori” do límite de gasto non financeiro como medida de garantía do cumprimento do obxectivo de estabilidade e da regra de gasto dentro do proceso de elaboración orzamentaria.

Ao amparo do apartado un do artigo 12 da Lei 2/2011, do 16 de xuño, de disciplina orzamentaria e sustentabilidade financeira, unha vez determinado o obxectivo de estabilidade orza-

mentaria da comunidade autónoma, o Consello da Xunta de Galicia acordou o límite de gasto non financeiro dos orzamentos xerais da comunidade autónoma para o exercicio 2019 en 9.850 millóns de euros. O gasto non financeiro recolleito nos orzamentos da comunidade autónoma para 2019 axústase ao citado teito de gasto e supera o importe dos orzamentos do exercicio anterior en 363 millóns de euros.

II

Na parte dispositiva, a lei estrutúrase en seis títulos, dezanove disposicións adicionais, dúas disposicións transitorias e tres disposicións derradeiras.

A parte esencial da Lei de orzamentos recóllese no título I, relativo á aprobación dos orzamentos e ao réxime das modificacións de crédito, por canto no seu capítulo I, baixo a rúbrica «Aprobación dos créditos e do seu financiamento», se aproban os ingresos e gastos que compoñen os orzamentos da Comunidade Autónoma, integrados polos da Administración xeral, os dos organismos autónomos, os correspondentes ás entidades públicas instrumentais de asesoramento e consulta que para efectos orzamentarios teñen a consideración de organismos autónomos, os das axencias públicas autonómicas, os das entidades públicas empresariais, os dos consorcios autonómicos, os das sociedades mercantís e os das fundacións.

Neste capítulo I defínese o ámbito dos orzamentos da Comunidade Autónoma de Galicia tendo en conta a tipoloxía de entidades públicas instrumentais do sector público autonómico previstas na Lei 16/2010, do 17 de decembro, de organización e funcionamento da Administración xeral e do sector público autonómico de Galicia.

Dentro deste capítulo detállanse os beneficios fiscais que afectan ós tributos cedidos total ou parcialmente polo Estado e sinalase así mesmo o importe das subvencións reguladoras consideradas na normativa de taxas, prezos e exaccións reguladoras da Comunidade Autónoma de Galicia. Finalmente, dentro dos artigos especificamente destinados aos orzamentos das entidades instrumentais autorízanse as dotacións iniciais das subvencións de explotación e de capital ás entidades públicas empresariais e ás sociedades mercantís.

O capítulo II deste título, «Das modificacións orzamentarias», regula os principios e as competencias específicas en materia de modificacións orzamentarias, as regras de vinculación que afectan os créditos orzamentarios, a determinación dos que teñen natureza de créditos ampliables e as limitacións aplicables ás transferencias de créditos.

O título II, relativo aos «Gastos de persoal», estrutúrase en catro capítulos.

O capítulo I, dedicado aos gastos do persoal ao servizo do sector público, consolida no ano 2019 o incremento das retribucións do persoal ao servizo do sector público, en aplicación do establecido na Lei 6/2018, do 3 de xullo, de Orzamentos xerais do Estado para o ano 2018.

Así mesmo recolle que para o ano 2019 só se poderá proceder, no sector público á incorporación de novo persoal con suxeición aos límites e requisitos establecidos na normativa básica estatal, respectando, en todo caso, as dispoñibilidades orzamentarias do capítulo I dos correspondentes orzamentos de gastos. No resto do capítulo regúlase a contratación de persoal laboral temporal, de funcionario interino e de persoal vinculado ás encomendas de xestión.

O capítulo II, baixo a rúbrica «Dos réximes retributivos», establece que para o ano 2019 as retribucións dos altos cargos e outro persoal directivo, das persoas titulares das delegacións da Xunta de Galicia no exterior e dos consellos de administración non experimentarán incremento respecto das vixentes no ano 2018. Igualmente no que atinxe ao persoal funcionario, ao persoal laboral, ao persoal ao servizo das institucións sanitarias e ao persoal dos corpos de funcionarios ao servizo da Administración de xustiza manteranse nas contías vixentes a 31 de decembro de 2018.

Todo esto sen prexuízo do establecido na disposición adicional décimo cuarta, que establece que as retribucións do persoal do sector público previstas para o ano 2019 serán obxecto de adecuación o previsto no II Acordo Goberno sindicatos para a mellora do emprego público e as condicións de traballo, de 9 de marzo (BOE 26.03.2018), no momento en que se habilite pola normativa da Administración Xeral do Estado.

Polo tanto, en previsión da aplicación do disposto na Disposición adicional décimo cuarta dotase un fondo retributivo que permita asumir o incremento previsto no sinalado Acordo.

O capítulo III, dedicado a outras disposicións en materia de réxime de persoal activo, recolle que para o ano 2019 as relacións de postos de traballo deberán modificarse para axustar ás previsións orzamentarias que se deduzan do anexo de persoal sen que se poida prover aqueles postos para os cales non estea prevista dotación. E no anexo de persoal non poderán existir códigos de liñas orzamentarias que non amparen créditos para dotacións de postos de traballo, substitucións de persoal temporal ou para conceptos retributivos. O resto do capítulo regula os requisitos para a determinación ou modificación de retribucións do persoal laboral e non funcionario, o persoal directivo das entidades instrumentais do sector público da comunidade autónoma, o nomeamento do profesorado interino a tempo parcial en centros docentes non universitarios, os profesores de corpos docentes e o persoal eventual e de gabinete.

O capítulo IV, dedicado ás universidades, recolle o límite máximo dos custos de persoal das tres universidades galegas, as retribucións adicionais do persoal ao seu servizo e a obriga de comunicación mensual da provisión de persoal laboral temporal para cubrir necesidades docentes urxentes e inaprazables.

Así mesmo, establece que as universidades poderán aplicar a taxa de reposición establecida na normativa básica estatal, respectando as dispoñibilidades orzamentarias dotadas no capítulo I.

O título III, «Operacións de endebedamento e garantía», estrutúrase en dous capítulos relativos a operacións de crédito e afianzamento por aval.

No primeiro destes capítulos establécese para o ano 2019 a posición neta debedora da Comunidade Autónoma, a cal se incrementará nunha contía máxima equivalente ao 0,1 por cento do PIB rexional, co que se acomoda aos límites establecidos polo Consello de Política Fiscal e Financeira para este exercicio. Tamén se regulan neste capítulo as operacións de débeda de tesouraría, a formalización doutras operacións financeiras e o endebedamento das entidades instrumentais do sector público. Respecto ao endebedamento das entidades instrumentais do sector público contéplase a posibilidade para os préstamos directos que se poidan formalizar entre as entidades financeiras e os adxudicatarios que, estando en réxime de aluguer, decidan adquirir as vivendas que foron cedidas en uso ao Instituto Galego da Vivenda e o Solo e para as execucións de hipotecas de vivendas de promoción pública da adxudicación ou cesión de remate delas a prol do IGV5. No capítulo II, relativo ao «Afianzamento por aval», en canto ao apoio financeiro aos proxectos empresariais, mantense para o 2019 a contía máxima dos avais que pode conceder o Instituto Galego de Promoción Económica, cun importe de 500 millóns de euros.

No título IV, «Xestión orzamentaria», mantéñense os preceptos relativos á intervención limitada, a fiscalización das operacións de endebedamento da comunidade autónoma, a fiscalización dos nomeamentos ou de contratos de substitución do persoal, a identificación dos proxectos de investimento, a autorización do Consello da Xunta para a tramitación de determinados expedientes de gasto, a regulación das transferencias de financiamento, as subvencións nominativas, a concesión directa de axudas e subvencións, a acreditación do cumprimento de obrigas tributarias, o pagamento mensual de axudas e subvencións que se conceden a persoas físicas para financiar estudos de investigación, o informe preceptivo e vinculante da Consellería de Facenda, o cal, sen prexuízo da análise de risco que realice o xestor, determina os efectos sobre o cumprimento do obxectivo de estabilidade orzamentaria nos préstamos concedidos con cargo aos orzamentos xerais da Comunidade Autónoma, e os expedientes de dotación artística e o módulo económico de distribución de fondos públicos para sostemento de centros concertados. No que se establece a posibilidade da aceptación pola Administración autonómica de pagamentos a conta para as retribucións do persoal docente do colectivos de empresa do ensino privado, dende o 1 de xaneiro ata o momento no que asinen as táboas salariais para o 2019.

O título V, dedicado ás corporacións locais, estrutúrase en dous capítulos. O primeiro, dedicado ao financiamento e á cooperación con estas entidades, detalla as transferencias que lles corresponden como consecuencia de convenios e subvencións, así como a participación dos concellos nos tributos da comunidade autónoma a través do Fondo de Cooperación Local.

En relación con este fondo, a lei fixa unha porcentaxe homoxeneizada de participación, desagregándose esta en fondo base, para recoller a mesma contía que se establece no ano 2011, e o fondo adicional, para recoller o incremento debido á maior recadación dos capítulos I, II e III de Administración Xeral dende aquel ano ata o 2019. Establécese o sistema de distribución entre a Federación Galega de Municipios e Provincias, en adiante FEGAMP, e os concellos para o fondo

base, de maneira que estes recibirán segundo o coeficiente de repartición que lles correspondeu no ano 2011. O fondo adicional repartirase no ano 2019 conforme ao acordo da Subcomisión Permanente do Réxime Económico e Financeiro da Comisión Galega de Cooperación Local. Entre os criterios aprobados para o reparto destaca o financiamento dos gastos de mantemento dos centros e saúde de titularidade municipal en cumprimento do pacto local. Ademais no 2019 dótese un fondo complementario con destino exclusivo e finalista aos concellos fusionados.

O capítulo II deste título regula o procedemento de compensación e retención de débedas dos municipios contra os créditos que lles corresponden pola súa participación no Fondo de Cooperación Local de maneira similar ao ano 2018.

No título VI, relativo ás normas tributarias, inclúese un único precepto para establecer os criterios de afectación do imposto sobre o dano ambiental e o canon eólico.

O contido da lei de orzamentos complétase coas disposicións adicionais, transitorias e de-
rgradeiras referidas, nas que se recollen preceptos de índole moi variada.

Entre as disposicións adicionais regúlase a información ao Parlamento, as porcentaxes de gastos xerais de estrutura que hai que aplicar nos contratos de obra, a obriga de adecuar os estados financeiros das entidades instrumentais ás transferencias, a autorización de orzamentos en entidades instrumentais de nova creación, o orzamento inicial e os requisitos de creación para as axencias que se poidan constituír neste exercicio, a venda de solo empresarial polo Instituto Galego da Vivenda e Solo, as prestacións extraordinarias para beneficiarios de pensións e subsidios non contributivos, relativo aos gastos de persoal, a autorización para a modificación dos cadros de persoal do Servizo Galego de Saúde, o persoal contratado ao abeiro do Plan nacional de formación e inserción profesional, as medidas en relación co V Convenio colectivo único para o persoal laboral, as normas de especial aplicación en materia de recursos educativos complementarios de ensino público e no suposto de que se recollese nunha disposición un incremento nos módulos estatais para a distribución dos fondos públicos para o sostemento dos centros concertados, na nosa comunidade aplicarase o mesmo incremento.

En canto á disposición relativa ás prestacións familiares por coidados de fillos menores, establece como requisitos para a súa obtención o cumprimento das condicións que dite a Consellería de Política Social. Introdúcese unha nova disposición adicional que regula o dereito a percibir unha axuda económica de 1.200 euros, a razón de 100 euros mensuais, a través da tarxeta benvida para todas as familias que teñan un fillo ou filla ou adopten un neno ou nena menor dun ano no 2019. Adicionalmente para aquelas familias con renda igual ou inferior a 22.000 € a axuda ampliarase no segundo ano de vida e ata que o neno ou nena cumpra tres anos, ou ata que se cumpran tres anos do ditado da correspondente resolución para os supostos de adopción ou garda con fins adoptivos. A contía da axudas para as familias con estas rendas será de 600 €/ano, a razón de 50€/mes, se o fillo/a que dá dereito á axuda é o primeiro, de 1.200 €/ano, a razón de 100€/mes, se o fillo/a que dá dereito á axuda é o segundo e de 2.400 €/ano, a razón de 200€/mes, se o fillo/a que dá dereito á axuda é o terceiro ou sucesivos.

Para o suposto de que mudasen as condicións retributivas do persoal ao servizo do sector público na normativa estatal básica inclúese unha disposición adicional para a adecuación do réxime e condicións retributivas do persoal ao servizo do sector público autonómico ao establecido nesa normativa. Ademais determinase a consideración das retribucións adicionais ao complemento de destino previstas no punto 4 da disposición transitoria oitava da Lei 2/2015, do 29 de abril, do Emprego Público de Galicia. Tamén se establecen as normas para a remisión de información económico–financeiro e o control desta coa finalidade de recoller as obrigas en relación co inventario das entidades dependentes da Comunidade Autónoma de Galicia e, doutra banda, para adaptar as normas sobre a competencia da Intervención Xeral da Comunidade Autónoma de Galicia á normativa vixente, en relación coas axencias e consorcios adscritos á comunidade autónoma que deben auditar as súas contas anuais, a xestión extraorxamentaria dos expedientes nos que o Fondo Galego de Garantía Agraria exerza unha función de intermediación do Fondo Europeo de Garantía Agrícola.

As disposicións transitorias regulan a adecuación das entidades públicas instrumentais e a dotación gradual do Fondo de Continxencia de Execución Orxamentaria que xa se prevían na Lei de orzamentos do 2018.

As tres últimas disposicións derradeiras regulan o desenvolvemento, a vixencia e a entrada en vigor da lei.

XII.2. MEDIDAS FISCAIS E ADMINISTRATIVAS DE ACOMPAÑAMENTO PREVISTAS PARA A SÚA ENTRADA EN VIGOR NO ANO 2019

I

Os orzamentos requiren para a súa completa aplicación a adopción de diferentes medidas, unhas de carácter puramente executivo e outras de carácter normativo, que, pola súa natureza, deben adoptar rango de lei e que, como precisou o Tribunal Constitucional, non deben integrarse nas leis anuais de orzamentos xerais senón en leis específicas.

O debate doutrinal acerca da natureza das chamadas leis de acompañamento foi resolto polo Tribunal Constitucional, que configurou este tipo de normas como leis ordinarias cuxo contido está plenamente amparado pola liberdade de configuración normativa da que goza o legislador e que permiten unha mellor e máis eficaz execución do programa do Goberno nos distintos ámbitos nos que desenvolve a súa acción.

Desde esta perspectiva, tendo presente a actividade que desenvolve a Comunidade Autónoma de Galicia, cuxos obxectivos se explicitan na Lei de orzamentos xerais da Comunidade

Autónoma para o ano 2019, e co obxecto de contribuír a unha maior eficacia e eficiencia destes, a presente lei contén un conxunto de medidas referidas a diferentes áreas de actividade que, con vocación de permanencia no tempo, contribúan á consecución de determinados obxectivos de orientación plurianual perseguidos pola Comunidade Autónoma a través da execución orzamentaria.

Este é o fin dunha norma cuxo contido esencial o constitúen as medidas de natureza tributaria, aínda que se incorporan outras de carácter e organización administrativos.

II

En canto á estrutura da lei, esta se divide en dous títulos: o primeiro dedicado ás medidas fiscais e o segundo ás de carácter administrativo.

O título I, relativo ás medidas fiscais, está dividido en dous capítulos.

O capítulo I introduce medidas en materia de tributos cedidos. Así, no que atinxe ao imposto sobre a renda das persoas físicas, recóllense varias modificacións das deducións na cota íntegra autonómica co obxectivo de fomentar a inversión, a creación de emprego e impulsar as inversións en I+D+i.

Así, na dedución por investimento na adquisición de accións ou participacións sociais en entidades novas ou de recente creación, amplíase o tipo de dedución aplicable ás cantidades investidas, o seu límite así como os requisitos da mesma, e, por outra banda, se amplía o ámbito subxectivo da dedución por doazóns con finalidade en investigación e desenvolvemento científico e innovación tecnolóxica para introducir as doazóns a Pemes innovadoras, a iniciativas de emprego de base tecnolóxica e a empresas participadas por organismos de investigación.

Por outra banda, recóllense dúas novas deducións para facer efectivas as medidas aprobadas polo Decreto 55/2018, do 31 de maio, de medidas urxentes para a reparación de danos causados pola explosión de material pirotécnico producida en Tui o 23 de maio de 2018.

No que atinxe ao imposto de sucesións e doazóns, dúplícase a redución por parentesco no caso de que resulten herdeiros os irmáns pasando de 8.000 a 16.000 euros coa finalidade de aliviar a súa carga tributaria na liña iniciada no ano 2016 cos descendentes directos.

No imposto sobre o patrimonio modifícase a escala vixente para reverter a suba acordada en 2013 no contexto da crise económica.

Polo que se refire ao imposto sobre transmisións patrimoniais onerosas e actos xurídicos documentados, co obxectivo de seguir favorecendo o dereito constitucional de acceso á vivenda redúcese o tipo impositivo aplicable na modalidade de transmisións patrimoniais onerosas para

a adquisición de vivenda habitual con límite de patrimonio para determinados colectivos, como son as persoas con discapacidade, as familias numerosas ou os menores de trinta e seis anos.

Por último déixase sen contido a regulación do tipo autonómico do imposto sobre hidrocarburos ao terse integrado co tipo estatal en virtude da Lei 6/2018, do 3 de xullo, de orzamentos xerais do Estado para 2018, recolléndose, en consecuencia, na disposición derogatoria a derogación expresa do artigo 18 do texto refundido das disposicións legais da Comunidade Autónoma de Galicia en materia de tributos cedidos polo Estado, aprobado polo Decreto legislativo 1/2011, do 28 de xullo.

O capítulo II, relativo aos tributos propios, está integrado por un único precepto sobre taxas no que se prevé, por unha banda, a elevación dos tipos das taxas de contía fixa e, por outra banda, se introducen diversas modificacións na Lei 6/2003, do 9 de decembro, de taxas, prezos e exaccións reguladoras da Comunidade Autónoma de Galicia, consistentes tanto na creación de novas taxas como na modificación dalgunhas vixentes.

O título II, relativo ás medidas administrativas, está dividido en doce capítulos.

No primeiro dos capítulos, dedicado á materia de emprego público, se introducen modificacións na Lei 2/2015, do 29 de abril, do emprego público de Galicia. En concreto, en materia de órganos administrativos competentes, atribúese a función de propoñer ao Consello da Xunta os proxectos normativos referentes ao persoal funcionario suxeitos a un réxime singular ou especial, en exclusiva, á persoa titular da consellería sectorialmente competente, e, en relación coa competencia para a convocatoria e resolución dos concursos de provisión de postos de traballo, diferénciase segundo se trate de concursos ordinarios ou específicos. Por outra banda, respecto dos procesos que sexan obxecto de convocatoria independente para persoas con discapacidade, prevese que tales probas sexan de características similares ás que se realicen nas convocatorias ordinarias, sen prexuízo de que, en todo caso, os contidos das probas deban axustarse á natureza do proceso. Así mesmo, se recollen medidas de protección das vítimas de violencia de xénero en relación cos procesos selectivos e as listas de contratación temporal.

En sede de permisos e licenzas, amplíase a duración do permiso por parto e do permiso por adopción ou acollemento, como medida favorecedora da conciliación da vida persoal, familiar e laboral, e se modifica o artigo 129.2 da Lei 2/2015, do 29 de abril, co fin de evitar a falta de correspondencia do indicado nel e no artigo 141 da mesma lei, en relación coas retribucións do persoal funcionario en prácticas que xa estivese prestando servizos remunerados na Administración como persoal funcionario de carreira.

Ademais, en aplicación da disposición adicional quincuaxésima cuarta da Lei 6/2018, do 3 de xullo, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2018, dáse nova redacción ao número 3 do artigo 146 da Lei 2/2015, do 19 de abril, co fin de eliminar as restricións retributivas derivadas das situacións de incapacidade temporal e da expedición de licenza por enfermidade, o que determina, así mesmo, a derogación do artigo 2 da Lei 1/2012, do 29 de febreiro, de medidas

temporais en determinadas materias do emprego público da Comunidade Autónoma de Galicia, tal e como se recolle na disposición derogatoria.

En relación cos corpos e escalas, por un lado, introdúcese modificacións na disposición adicional novena co fin corrixir o requisito relativo ao máster esixido para o exercicio da docencia en relación coas escalas de profesores numerarios de institutos politécnicos marítimo-pesqueiros e de profesores de capacitación agraria así como de homoxeneizar a denominación da especialidade de Topografía coa das demais especialidades contempladas na Lei 2/2015, do 29 de abril, como enxeñaría técnica. Por outro lado, se introduce unha nova disposición adicional décimo cuarta co fin de regular a segunda actividade do persoal pertencente ás escalas de axentes forestais e axentes facultativos medioambientais da Xunta de Galicia.

Por último, en materia de carreira, ademais da modificación do artigo 77, complétase o réxime aplicable en tanto non se implante o sistema de carreira profesional previsto no dito precepto, co fin de prever a posibilidade de establecer un sistema transitorio de recoñecemento da progresión na carreira administrativa, complementario ao do grao persoal, que permita ao persoal funcionario de carreira progresar de maneira voluntaria e individualizada e que promova a súa actualización e o perfeccionamento da súa cualificación profesional, así como a posibilidade de percibir unha retribución adicional ao complemento de destino segundo o grupo ou subgrupo profesional de pertenza que remunere a progresión profesional acadada.

No capítulo II se recollen modificacións do texto refundido da Lei de réxime financeiro e orzamentario de Galicia, aprobado polo Decreto legislativo 1/1999, do 7 de outubro.

Por unha banda, o perfeccionamento do proceso orzamentario, iniciado na nosa comunidade hai algúns anos, debe perseguir a aplicación de novas técnicas e debe continuarse, fundamentalmente, coa implantación de novos sistemas de xestión e coa utilización de métodos máis adecuados para unha asignación racional dos recursos públicos que permitan a adopción de novos métodos de decisión de gasto e a revisión dos programas de gastos existentes. En base a estes obxectivos defínense nun novo artigo do texto refundido os contidos mínimos das funcións que deben realizar os órganos que han de levar a cabo as tarefas propias dunha oficina orzamentaria. Trátase así de aglutinar nun só órgano administrativo actuacións dispersas de orzamentación, análise e avaliación dos obxectivos o cal permitirá integrar e harmonizar as fases do proceso orzamentario, conectalo cos plans e programas operativos a curto e medio prazo dos servizos xestores e dispoñer de sistemas uniformes de traballo permanente, e non esporádico, para a elaboración, decisión e seguimento do orzamento. O establecemento a nivel legal dun contido mínimo das funcións destas oficinas orzamentarias permite acadar melloras substanciais en todos os aspectos que inciden no proceso de elaboración e seguimento orzamentario.

Por outra banda, coas modificacións operadas no texto refundido recóllese unha terminoloxía que abrangue de xeito completo as entidades ás que son de aplicación as súas previsións á vez que se efectúa unha regulación máis sistemática e completa da xestión económico e financeiro.

ra dos créditos e dos dereitos económicos, incluída a introdución de regras especiais aplicables á xestión orzamentaria de determinados dereitos económicos.

Finalmente, habida conta da especificidade técnica propia dos procedementos de xestión orzamentaria, se recollen no texto refundido habilitacións expresas para o desenvolvemento normativo de determinadas materias por orde da persoa titular da consellería competente en materia de facenda.

No capítulo seguinte, o III, se recollen varias medidas en materia de medio ambiente e territorio. En primeiro lugar, introdúcese modificacións co fin de garantir que Galicia dispoña dun marco regulador actualizado e acomodado á normativa básica estatal respecto do ámbito de aplicación da norma reguladora dos solos potencialmente contaminados.

En segundo lugar, se recollen modificacións no réxime sancionador contido na Lei 9/2010, do 4 de novembro, de augas de Galicia, co fin de incluír nel as previsións derivadas da condición de suxeitos pasivos substitutos do contribuínte das entidades prestadoras do servizo de sumideiros, en relación co coeficiente de vertedura, así como de corrixir certas disfuncións na tipificación de condutas infractoras que a experiencia na xestión do canon da auga e do coeficiente de vertedura permitiu identificar.

Outra das medidas introducidas estriba na modificación do réxime do silencio no procedemento de declaración de incidencia ambiental para acomodalo ao previsto no artigo 24.1 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das Administracións Públicas.

Ademais, en relación co sistema para a xestión dos residuos domésticos regulado na disposición adicional vixésimo primeira da Lei 11/2013, do 26 de decembro, de orzamentos xerais da Comunidade Autónoma de Galicia para o ano 2014, se introduce a posibilidade de que, cando as circunstancias económicas da Sociedade Galega de Medio Ambiente o permitan por cumprir os obxectivos orzamentarios e as previsións do seu plan de viabilidade, a persoa titular da consellería competente en materia de medio ambiente, previo informe favorable da consellería competente en materia de facenda, reduza o canon unitario de tratamento por tonelada e tal redución se aplique a aquelas entidades locais que certifiquen o compromiso coa redución de residuos mediante o mantemento ou a aprobación de medidas que fomenten a recollida selectiva así como a aprobación do traslado da devandita redución ás persoas beneficiarias do servizo.

Introdúcese así mesmo modificacións na Lei 2/2016, do 10 de febreiro, do solo de Galicia. Por unha banda, se recolle un novo precepto regulador das modalidades de execución das actuacións no sistema de expropiación e tamén, unha nova disposición adicional que inclúe un réxime excepcional aplicable aos edificios, ás construcións e ás instalacións afectados por situacións declaradas polo Consello de Ministros como zona afectada gravemente por unha emerxencia de protección civil ou polo Consello de la Xunta de emerxencia de natureza catastrófica.

Modifícase tamén a Lei 4/2017, do 3 de outubro, de protección e benestar dos animais de compañía, co fin de precisar os suxeitos obrigados a estar en posesión de licenza para a tenza de

animais potencialmente perigosos, tendo en conta o disposto na normativa estatal e en pronunciamentos xudiciais recaídos na materia.

Para rematar coas medidas en materia de medio ambiente e territorio, suprímese a obriga de presentar autodiagnósticos e auditorías por parte de produtores de residuos industriais habida conta de que tanto a normativa básica estatal como a autonómica en materia de residuos xa establecen prolixas e exhaustivas obrigas de información para produtores e xestores de residuos que permiten á Administración ter coñecemento preciso e suficiente dos movementos de residuos industriais. A tal fin, na disposición derogatoria se recolle a derogación expresa dos preceptos da Lei 10/2008, do 3 de novembro, de residuos de Galicia, relacionados coa dita obriga.

En materia de infraestruturas, no capítulo IV se contemplan modificacións da Lei 8/2013, do 28 de xuño, de estradas de Galicia. Por unha banda, introdúcense cambios na delimitación da liña límite de edificación motivados polo feito de que nas estradas pertencentes á rede local non se considera necesario separar as edificacións quince metros, sendo suficiente con sete (en coherencia coa realidade territorial galega e cunha rede viaria que a normativa prevé que se xerarquice segundo a súa funcionalidade) e en que os elementos funcionais da estrada, dadas as súas características funcionais, requiren unha protección menor que a propia estrada, o que fundamenta, respecto deles, a redución da liña. Finalmente, a Lei 5/2017, do 19 de outubro, de fomento da implantación de iniciativas empresariais en Galicia, modificou o artigo 47.2 da Lei 8/2013, do 28 de xuño, na súa totalidade, cando a modificación só debía afectar ao primeiro parágrafo do número 2 non ao segundo parágrafo que debía manterse tal e como estaba e que foi eliminado como consecuencia dun erro; erro que se procede a corrixir nesta lei.

No capítulo V se contemplan dúas medidas relacionadas co sector do mar. Por un lado, se introduce un novo parágrafo na disposición transitoria cuarta da Lei 11/2008, do 3 de decembro, de pesca de Galicia, no que se prevé o inicio de oficio dos procedementos relativos á prórroga das concesións ás que se refire a dita disposición co fin de garantir a tramitación en tempo e forma de tales procedementos antes da finalización do período de vixencia das concesións habida conta do elevado número de tales concesións e da importancia económica e social que reviste para a Comunidade Autónoma a actividade de acuicultura desenvolvida ao amparo dos ditos títulos habilitantes. Por outro lado, incorpórase unha disposición transitoria novena na Lei 6/2017, do 12 de decembro, de portos de Galicia, ante a necesidade de recoller o réxime que será aplicable á composición e ao funcionamento do Consello Reitor da entidade pública empresarial Portos de Galicia ata que se produza o desenvolvemento regulamentario de tales extremos previsto na dita lei.

No capítulo VI se prevé a modificación da Lei 2/2008, do 10 de xullo, de saúde de Galicia, co fin de recoller nela determinados extremos derivados do Acordo da mesa sectorial de negociación do persoal estatutario do 6 de xullo de 2018, sobre as bases da carreira profesional no ámbito do Servizo Galego de Saúde e as entidades adscritas á Consellería de Sanidade e ao dito organismo (publicado no Diario Oficial de Galicia número 144, do 30 de xullo). Así mesmo, tal e

como se prevé no dito acordo, nesta lei se prevé a derogación na súa totalidade dos anteriores réximes extraordinarios de carreira profesional.

O capítulo VII está dedicado ás medidas en materia de medio rural que afectan a varias leis.

Así se modifica a Lei 13/1989, do 10 de outubro, de montes veciñais en man común, co fin de introducir unha regulación do arrendamento dos ditos montes que garanta a súa explotación rendible atendidas as características produtivas de determinados cultivos e aproveitamentos así como a inversión necesaria para poñer en produción os montes que se atopan en estado de abandono.

Respecto da Lei 3/2007, do 9 de abril, de prevención e defensa contra os incendios forestais de Galicia, se introducen diversas medidas destinadas a fornecer a prevención e a loita contra os incendios, entre as que cabe destacar: a posibilidade de declarar perímetros de alto risco de incendios aqueles lugares nos que o estado de abandono signifique un alto risco de propagación de incendios forestais; a declaración de utilidade pública das infraestruturas e dos equipamentos preventivos vinculados á defensa e loita contra os incendios forestais; a posibilidade de elaboración e aprobación dos Plans municipais de prevención e defensa contra os incendios forestais por zonas e, en xeral, a introdución de medidas en materia de xestión da biomasa e de vixilancia e detección de incendios.

Na Lei 6/2011, do 13 de outubro, de mobilidade de terras, modifícase o artigo regulador da subrogación no contrato de cesión co Banco de Terras para incluír a posibilidade de subrogación por parte de persoas físicas diferentes dos familiares e das persoas traballadoras da explotación, así como para corrixir certas disfuncións manifestadas na práctica respecto dos trámites a seguir. Ademais, se introduce un novo artigo na dita lei co fin de regular os proxectos de mobilidade de terras como mecanismo de mobilización e dinamización.

A Lei 7/2012, do 28 de xuño, de montes de Galicia, tamén é obxecto de modificación en varios extremos coas finalidades fundamentais de: adoptar medidas tendentes a evitar os riscos derivados do estado de abandono de parcelas forestais; flexibilizar as limitacións existentes para cambio de uso forestal tralos incendios nos casos nos que existan razóns de interese público derivadas das necesidades de ordenación e xestión sostible do territorio; garantir o mantemento das masas de frondosas e fomentar o seu aproveitamento sostible; establecer limitacións no emprego de determinadas especies forestais; mellorar a regulación do réxime administrativo dos aproveitamentos, co fin de facelo máis funcional; ampliar os prazos nos que será obrigatorio dispoñer dun instrumento de ordenación ou xestión forestal respectando os prazos máximos establecidos na norma estatal e simplificar a aplicación do réxime de distancias mínimas.

Modifícase, así mesmo, a Lei 4/2015, do 17 de xuño, de mellora da estrutura territorial agraria de Galicia, en varios extremos. Por unha banda, recóllese un novo precepto para prever o sentido negativo do silencio. Ademais, engádese un número no artigo 25, en aras dunha paulatina actualización dos deslindes dos montes veciñais en man común existentes, e dáse nova redacción

ao número 7 do artigo 29 co fin de eliminar a incongruencia que supoñía a referencia á xunta local nel contida. Xunto ao anterior, introdúcese a posibilidade de excepcionalar, motivamente, a proporción das deducións para infraestruturas rurais e para axuste técnico previstas con carácter xeral nos números 2 e 3 do artigo 31 da dita lei co fin de poder ter en conta as concretas características e circunstancias dos terreos.

Por outra banda, se modifica o artigo 38 co fin de regular os efectos dos acordos firmes de reestruturación parcelaria sobre o planeamento urbanístico. Ademais, no artigo 40 se unifica o tratamento dado ao solo de núcleo rural común e ao de carácter histórico-tradicional para a súa inclusión no proceso de reestruturación parcelaria en aras de axilizar o dito proceso.

Finalmente, se completa a regulación da actuación administrativa a realizar para permitir a inscrición nos casos previstos na disposición transitoria sexta da dita lei; se establece, nunha nova disposición transitoria, un prazo para dotar dun instrumento de ordenación de predios a aquelas zonas que carecen del e, por último, se inclúe o réxime transitorio derivado da modificación operada no artigo 38 da dita lei.

Continuando coas modificacións normativas en materia de medio rural, se engade un novo número na disposición transitoria cuarta da Lei 9/2017, do 26 de decembro, de medidas fiscais e administrativas, para recoller unha regra sobre o cómputo dos investimentos para a execución de obras de carácter preventivo e de recuperación do potencial forestal que facilite a execución destas actuacións que se consideran prioritarias.

Remata o capítulo VII cun precepto no que se recollen medidas tendentes a garantir o benestar e a protección animal e unha pronta e eficaz resposta antes situacións de maltrato.

En materia de política social, no capítulo VIII se introducen modificacións normativas en tres ámbitos. Por un lado, se inclúen na normativa autonómica reguladora da mediación as esixencias de titulación e de subscripción dun seguro contidas na normativa estatal.

Por outro lado, no eido dos servizos sociais, se introduce a posibilidade de rehabilitar as autorizacións para a prestación de servizos sociais revogadas cando se poida acreditar que desapareceron as causas que motivaron a súa revogación e sempre que se vaia a seguir prestando a mesma actividade de servizos sociais para a que foi concedida, tendo en conta a natureza da actividade que é obxecto de autorización e os seus destinatarios e co fin de contribuír ao mantemento dun sistema galego de benestar estable e garantista. Ademais, recóllese unha habilitación regulamentaria expresa para a regulación dos requisitos mínimos de tipo material e funcional que deben cumprir os centros onde se presten determinados servizos sociais. Xunto a iso inclúense medidas para satisfacer as seguintes necesidades urxentes: a posta en funcionamento do novo sistema de xestión de citas ás persoas con solicitudes de valoración da situación de dependencia, dentro das medidas contempladas no Plan de Mellora da Atención á Dependencia; que o acceso aos recursos do sistema sexa o máis equitativo posible, mediante un sistema de valoración de todos os criterios en conxunto e non só dalgúns, e a incorporación, dentro dos servizos de

prevención das situacións de dependencia e promoción da autonomía persoal, dos servizos de supervisión e apoios puntuais.

Por último, se modifica a Lei 10/2013, do 27 de novembro, de inclusión social de Galicia, co fin de que empregar en determinados preceptos unha terminoloxía máis axeitada e precisa así como de facer fronte a certas disfuncións detectadas no que se refire aos aspectos a ter en conta para realizar a valoración da situación ou risco de exclusión social.

O capítulo IX, baixo o título de economía, emprego e industria, inclúe medidas de diversa índole.

En primeiro lugar, se introducen modificacións na Lei 3/2008, do 23 de maio, de ordenación da minería de Galicia, coa finalidade, por unha banda, de recoller, na regulación dos concursos de dereitos mineiros, as modificacións que a práctica ten posto de manifesto como necesarias de cara á mellor e máis axeitada tramitación de tales procedementos. Por outra banda, en materia sancionadora, os principais cambios estriban, ademais de na adaptación á regulación na materia contida na normativa reguladora do procedemento administrativo común, na modificación do artigo 50, regulador da responsabilidade, para contemplar como persoas responsables ás persoas titulares ou directivas da entidade explotadora efectiva en determinados supostos, e na acomodación de determinados tipos infractores ás esixencias derivadas de doutrina do Tribunal Constitucional. Finalmente, se introducen medidas relativas ás consecuencias da falta de pagamento do xusto prezo pola persoa titular dos dereitos mineiros, desde a estrita perspectiva da relación que esta mantén coa Administración autonómica en virtude da titularidade de tales dereitos mineiros, así como unha disposición específica para prever, en norma con rango de lei, como esixe o artigo 103 da Lei 39/2015, de 1 de outubro, do Procedemento Administrativo Común das Administracións Públicas, a posibilidade de impoñer multas coercitivas para a execución forzosa dos requirimentos e das resolucións da Administración en materia de minas. A dispoñibilidade deste mecanismo xurídico é especialmente importante neste ámbito tendo en conta as consecuencias ambientais e relativas á seguridade mineira que se poden derivar do incumprimento dos requirimentos e resolucións da Administración.

En segundo lugar, modifícase a Lei 8/2009, do 22 de decembro, polo que se regula o aproveitamento eólico en Galicia e se crean o canon eólico e o Fondo de Compensación Ambiental, co fin de velar pola coherencia entre o disposto nela e no Decreto 9/2017, do 12 de xaneiro, polo que se establecen os órganos competentes para a resolución dos procedementos de autorización de instalacións eléctricas que sexan competencia da Comunidade Autónoma de Galicia, no que respecta a cal é o órgano competente para a autorización de infraestruturas de evacuación de parques eólicos.

En terceiro lugar, en materia de comercio, coa finalidade de afondar no principio de simplificación administrativa e de eliminación de cargas para os administrados, suprímese o Rexistro Galego de Comercio e, en consecuencia, se recollen nesta lei as necesarias modificacións e derogacións na normativa reguladora do dito rexistro.

Introdúcese, ademais, un novo título na Lei 5/2017, do 19 de outubro, de fomento da implantación de iniciativas empresariais en Galicia, regulador das Iniciativas Empresariais Prioritarias; declaración que se reserva para proxectos que acheguen un valor engadido en determinados eidos e que levará consigo a vantaxe de tramitación prioritaria e urxente así como medidas de simplificación e racionalización dos procedementos relativos a tales iniciativas.

Por último, o capítulo IX contén un precepto relativo ao cambio de denominación do Instituto Galego de Seguridade e Saúde Laboral pola de Instituto de Seguridade e Saúde Laboral de Galicia co fin de acomodar a denominación da entidade á nova imaxe corporativa así como ao propio acrónimo "ISSGA".

No capítulo X se recollen medidas en materia de cultura e turismo.

En materia de turismo, modifícase a Lei 7/2011, do 27 de outubro, do turismo de Galicia, co fin de recoller nela previsións relacionadas coa sinalización, a conservación e o mantemento da traza dos Camiños de Santiago, de clarexar o alcance dos conceptos de recursos e produtos turísticos e de cambios substanciais nas actividades turísticas suxeitas á declaración responsable así como de completar determinados extremos na regulación da actuación inspectora en materia de turismo. Complétase, así mesmo, a regulación das empresas de turismo activo respecto das cales se impón a esixencia de dispoñer de determinados seguros tendo en conta os riscos das actividades levadas a cabo por tales empresas.

En materia de cultura se introducen dúas modificacións na Lei 5/2016, do 4 de maio, do patrimonio cultural de Galicia. Por un lado, continuando na liña de simplificación administrativa introducida pola Lei 5/2017, do 19 de outubro, de fomento da implantación de iniciativas empresariais en Galicia, se modifica o artigo 45 daquela lei para prever que, no caso de cortas forestais que se realicen no contorno de protección dos bens declarados de interese cultural e catalogados que non leven aparelado un cambio de uso e que, conforme á lexislación sectorial, estean suxeitas a autorización, a tutela dos valores obxecto de protección se realizará a través da esixencia de informe preceptivo da consellería competente en materia de cultura como trámite integrado no procedemento de autorización en materia forestal. Por outro lado, se recolle na disposición transitoria quinta Lei 5/2016, do 4 de maio, un novo límite temporal para que os concellos nos que concorran as circunstancias indicadas na dita disposición poidan exercer as competencias autorizatorias e adapten os seus plans especiais de protección, ao resultar insuficiente o prazo previsto na redacción inicial da disposición.

En materia de deporte, materia á que se dedica o capítulo XI, se modifica a Lei 3/2012, do 2 de abril, do deporte de Galicia. Coas modificacións introducidas se trata de evitar posibles conflitos de intereses e inxerencias nas competicións así como a modificación das normas da competición durante o desenvolvemento desta, salvo causa de forza maior debidamente xustificada. Así mesmo se completa a regulación das consecuencias derivadas da revogación do recoñecemento das federacións deportivas galegas. En materia de loita contra a dopaxe, por un lado, se recolle, entre as funcións da Comisión Galega de Prevención e Represión da Dopaxe, a consistente en

determinar, dentro do ámbito das competencias autonómicas, as condicións de realización dos controis consonte a normativa internacional e nacional vixente en materia de dopaxe e ao disposto nesta lei. E, por outro lado, conforme ao previsto na Lei orgánica 3/2013, do 20 de xuño, de protección da saúde do deportista e loita contra a dopaxe na actividade deportiva, se inclúe expresamente na Lei 3/2012, do 2 de abril, a posibilidade de celebrar convenios de colaboración coa Axencia Española de Protección da Saúde no Deporte para que esta asuma o exercicio das competencias en materia de control da dopaxe que corresponden á Comunidade Autónoma.

O último capítulo, o XII, recolle medidas relacionadas coa organización e funcionamento do sector público autonómico de Galicia en varios eidos.

Por unha banda, modifícase o artigo 41 da Lei 16/2010, do 17 de decembro, de organización e funcionamento da Administración xeral e do sector público autonómico de Galicia, regulador da fase inicial do procedemento de elaboración de disposicións administrativas de carácter xeral co fin de incluír nel a regulación do trámite de consulta pública previa, recollendo as bases estatais e o desenvolvemento destas segundo a liña da regulación aplicable ao procedemento de elaboración dos regulamentos estatais, así como do previsto no acordo do Consello da Xunta do 27 de abril de 2017 polo que se aproban as instrucións para habilitar a consulta pública previa no proceso de elaboración de normativa a través do Portal de Transparencia e Goberno Aberto da Xunta de Galicia. Xunto a iso, introdúcese no precepto melloras de redacción e unha referencia á normativa en materia de transparencia.

Finalmente introdúcese no capítulo XII un precepto regulador do prazo para resolver os procedementos sancionadores en materia de servizos de comunicación audiovisual. A singularidade dos servizos de comunicación audiovisual de radio e televisión obriga habitualmente no curso do procedemento sancionador nesta materia á realización de varias comprobacións de carácter técnico e outras actuacións complementarias polo que resulta necesario prever un prazo de resolución de 10 meses, máis amplo que o recollido, con carácter xeral, no artigo 38 da Lei 2/2017, do 8 de febreiro, de medidas fiscais, administrativas e de ordenación.

Por último, na súa parte final, a lei recolle unha disposición adicional que ten por obxecto a creación, no ámbito do Servizo Galego de Saúde, da categoría estatutaria de persoal facultativo especialista de pediatría de área de xeito que, dentro do marco estatal e autonómico de aplicación, se posibilite a prestación de servizos coordinados nos ámbitos de atención especializada e primaria, sen cingirse a un único nivel asistencial.

Así mesmo, recóllese outra disposición adicional relativa ao estudo pola Xunta de Galicia dun sistema de carreira profesional para os funcionarios de xustiza.

Tamén se recolle na parte final da lei o réxime transitorio preciso para facilitar o tránsito ao réxime xurídico previsto pola nova regulación, a derogación expresa de disposicións concretas así como de cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ao disposto nela, unha habilitación para o seu desenvolvemento normativo e a previsión sobre a súa entrada en vigor.

A presente lei axústase así aos principios de boa regulación contidos no artigo 37 a) da Lei 14/2013, do 26 de decembro, de racionalización do sector público autonómico de Galicia, ao responder as medidas previstas nela á satisfacción de necesidades de interese xeral coa debida proporcionalidade, eficacia e eficiencia, ao recollerse na norma os obxectivos perseguidos a través dela e a súa xustificación como esixe o principio de transparencia, e ao introducirse a través dela, conforme ao principio de seguridade xurídica, as modificacións precisas nas disposicións vixentes.

